

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 - LHOTCE

<http://lhotecka.farnost.cz/vestnik>

Číslo 5 – Listopad 2010

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA (CMŠ) STUDÁNKA oslavila v pondělí 4. října svátek sv. Františka. O světcích dětem vyprávěl P. Bedřich Vymětalík. Snímek z fotogalerie na webu CMŠ Studánka

LHOTKU V PROSINCI NAVŠTÍVÍ D. DUKA

O druhé neděli adventní 5. prosince náš kostel Panny Marie Královny míru v 10 hodin navštíví nový pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka. Chránový sbor při slavnostní mši svaté uvede několik jednotlivých skladeb, mimo jiné Ave verum od Camilla Saint-Saëns.

(red)

JAK BUDOU BOHOSLUŽBY NA ZAČÁTKU LISTOPADU

Posvícení na Lhotce letos oslavíme přesně ve výroční den posvěcení kostela v **neděli 7. listopadu**. Také dne 7. 11. budou mše svaté slouženy v obvyklém nedělním pořádku, tedy

v 8, 10 a v 18.30 hod. O desáté chránový sbor a orchestr provede Missu in G od Eugena Leopolda Měchury.

(Dokončení na straně 2)

AŽ VIDÍ TVOU TVÁŘ

Na začátku měsíce listopadu vzpomínáme na ty, kteří už byli povoláni na věčnost. Slavnost Všech svatých a Dušiček nám připomínají pravdu, že našim zemřelým se život nebere, ale jenom se mění. Prvního listopadu prožíváme krásnou pravdu o věčném životě a myslíme na ty, kdo už došli do cíle. Druhého listopadu vzpomínáme především na ty, kteří potřebují

naše modlitby, aby dosáhli plné účasti na věčném životě. Liturgie nám připomíná, že duším v očistci prospívají naše modlitby, oběti či skutky lásky, kterými můžeme zkrátit jejich čekání na nebe. Kterými můžeme získávat úlevu a věčnou radost pro ty duše, jež v očistci touží po věčné blaženosti.

Už první křesťané velmi zbožně prožívali památku zemřelých a modlili se za ně. A tento zvyk se zařadil i do mše svaté. V první eucharistické modlitbě prosíme: „Pamatuj také, Bože, na své služebníky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a spánkem pokoje.“ A ve druhé eucharistické modlitbě máme tuto prosbu: „Pamatuj také na naše bratry a sestry zesnulé v naději ve vzkříšení a na všechny, kdo zemřeli v tvém slitování. Přijmi je do svého světla, ať vidí tvou tvář.“ Tato modlitba pochází už z katakomb! Svátek Všech věrných zemřelých pak zavedl kněz Odilo, opat kláštera v Clusy, kolem roku 1000.

V dušičkovém týdnu nám všem církev svěřila do rukou velkou moc. Můžeme svou modlitbou zkrátit nebo zcela ukončit dobu očišťování a proměny, které se zřejmě musí rodit v bolesti, duším v očistci a pomoci jim, aby směly zažívat už trvale jen štěstí a blaženost z patření na Boha.

P. BEDŘICH VYMĚTALÍK

Jak budou bohoslužby...

(Dokončení ze strany 1)

Kostel se bude před posvícením uklízet v sobotu 6. listopadu od 8.30 hod.

Slavnost Všech svatých oslavíme u Panny Marie Královny míru v pondělí 1. listopadu bohoslužbami v 8 hodin ráno a v 18.30 večer. Protože 1. 11. je první pondělí v měsíci, bude otec Bedřich Vymětalík v 9.30 hod. sloužit mši svatou též ve lhoteckém Sociálně ošetrovatelském centru v Zárubově ulici. Na zesnulé budeme v kostele pamtovat v úterý 2. listopadu rovněž v 8 a v 18.30 hod. (red)

ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

Ve dnech 1.–8. listopadu je možné získat odpustky, tedy zkrácení nebo prominutí následků hříchů (trestů), které prožívají duše našich zemřelých, pokud jsou v očistci.

Je nutno splnit tři obvyklé podmínky:

1. Svatá zpověď (postačí týden před nebo po dni, kdy odpustek chceme získat).

2. Svaté přijímání (každý den, kdy chceme odpustek získat).

3. Modlitba na úmysl Svatého otce (každý den, kdy chceme odpustek získat).

Dále je nutno mít alespoň všeobecný úmysl odpustek získat (v těchto dnech je dobré úmysl vzbudit např. při ranní modlitbě).

Čtvrtou zvláštní podmínkou je navštívit odpoledne na slavnost Všech svatých (1. 11.) nebo někdy během památky Všech věrných ze-

mřelých (2. 11.) kostel a pomodlit se tam Otčenáš a Vyznání víry.

Ve dnech 1.–8. listopadu je možno tuto čtvrtou zvláštní podmínku splnit návštěvou hřbitova a tam (i tichou) modlitbou za zemřelé.

Odpustky jsou buď tzv. plnomocné – duším se jimi promíjejí všechny následky hříchu (očistcové tresty). Nebo se jedná o tzv. částečné odpustky – duším se zkracují a zmenšují následky hříchu (očistcové tresty). Plnomocné odpustky je možno získat jen jednou za den, částečné pak i vícekrát denně. Aby člověk získal plnomocné odpustky, nesmí mít také zalíbení v žádném (ani lehkém) hříchu. (Srov. Enchiridion odpustků čl. P 20.) (rc)

PŘI SEDMÉ LETOŠNÍ SVATBĚ si v našem kostele svátost manželství udělili Lukáš Kervitcer a Pavla Belloňová. Ve strašnickém kostele se vdávala dcera manželů Pavla a Anny Burianových Anička. Na snímku z Vyšehradu je se svým manželem Martinem Vidršperkem.

Snímky z rodinných archivů

PŘEDSTAVUJEME ČLENY PASTORAČNÍ RADY

Ing. arch. PROKOP JIRSA

Prokop Jirsa se narodil 8. června 1984 ve Strakonících jako syn doktorky farmacie a konstruktéra. Má staršího bratra Vojtěcha a mladší sestru Anežku.

Vyrůstal ve Volyni, do gymnázia dojížděl do Strakoníc.

V letech 2002–2007 vystudoval na Českém vysokém učení technickém architekturu. Od roku 2007, kdy se v červenci oženil s manželkou Janou, dálkově na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze studuje ještě teologické nauky (zjednodušený program denního bohosloveckého studia teologie).

Loni v září se jim narodil syn Rafael.

S bratrem má Ing. arch. Prokop Jirsa v Hodkovičkách už druhý rok samostatný ateliér Jirsa–architekti, s.r.o.

My věřící jména tří archandělů známe, ale u dětí je jméno vašeho syna Rafael dost nezvyklé...

Před dvěma lety manželka otěhotněla, ale poměrně brzy jsme kvůli její nemoci o miminko přišli. Zkušenost to byla a je těžká, ale přijali jsme ji. Myslím, že se to nestalo jen tak náhodou, ale že to mělo hlubší smysl. Člověk si v takové situaci uvědomí, že předávat lidský život není samozřejmostí.

Mám dojem, že za několik let nastane situace, že budou lidé řešit problém, jak dítě mít, na rozdíl ode dneška, kdy řeší „problém“, jak dítě nemít. Jen škoda, že jim to nedochází už dnes.

Vztah k lidskému životu se po takové zkušenosti, jakou máme my s manželkou, změnil. Se zíráním dítěte před narozením jsme se vyrovnali i tak, že jsme je pojmenovali. Už to není jen „nějaké“ dítě, ale naše dcera Adélka, o které víme, že ji Bůh přijal, že je v nebi a že se za nás přimlouvá.

Druhé manželčino otěhotnění bylo složité. Už jsme měli pochybnosti, jestli to někdy vyjde. Mnoho lidí se za nás modlilo. A přimluvnou modlitbu nad námi měl také můj kamarád a současně biřmovací kmostr P. Roman Dvořák, který tady na Lhotce loni vedl duchovní obnovu.

Jana pak otěhotněla, ale v osmém týdnu se situace opakovala. Manželka opět těžce onemocněla, měla vysoké horečky a my už jsme čekali, že o dítě zase přijdeme. Nakonec se

Manželé Prokop a Jana Jirsovi.

ale žena uzdravila, i když od šestého měsíce bylo riziko, že bude rodit předčasně.

Rafael se však narodil, kdy měl, a úplně zdravý. Na základě této zkušenosti dostal jméno Rafael, což znamená „Bůh uzdravuje“.

Mimochodem já jsem si jméno Rafael vybral jako své biřmovací.

Nemáš problém o tom, co jste prožívali, než se Rafael narodil, mluvit?

Nikoliv. Je to zkušenost, kterou v dnešní době může prožívat mnoho

lidí, a my se cítíme povolání svědčit o tom, že Hospodinovo působení v našich životech je konkrétní a je jen třeba mu plně důvěřovat, i když je to někdy velmi obtížné. Už třetím rokem přednášíme na Škole partnerství pořádané Arcidiecézním centrem pro mládež, a tak víme, že mladé lidi takové svědectví velmi oslovuje.

Jak jste se vy dva seznámili?

Seznámili jsme se v roce 2002 při setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou, kde jsem působil v přípravném týmu. Pracoval jsem tam v režijní

skupince, která měla na starosti pro všech 500 účastníků program na pódiu.

Jana byla také členkou přípravného týmu. Působila však ve skupince, která měla na starosti ubytování.

Po ukončení naší žďárské mise jsme zůstali v kontaktu, pak jsme spolu začali chodit a po pěti letech se v Kobyliších u salesiánů vzali.

Ty jsi „volyňský Čech,“ tvoje manželka je z Modřan. Jak to, že jste tedy měli svatbu v Kobyliších?

Z ryze praktických důvodů. Můj tatínek je z šestnácti dětí, maminka ze sedmi, tudíž jenom moje nejbližší příbuzenstvo je velice početné. A u sv. Terezie je pod kostelem farní sál, kam se naši příbuzní vešli, a v sousedství hřiště, kde se mohly zabavit děti.

Kolik vás bylo na svatbě?

Na obědě asi 120 lidí. A další hosté přicházeli ještě během odpoledne.

Vraťme se však ještě ke Žďáru. Jak ses dostal k organizační práci při tamním setkání mládeže?

Ve Volyni jsme měli poměrně živé společenství mládeže, se kterým jsme dělali akce nejen pro okolní farnosti či vikariáty, ale pomáhali jsme s organizací různých programů i pro celou diecézi.

K působení ve Žďáru nad Sázavou mě oslovila kamarádka, která vystudovala DAMU. Sekce České biskupské konference pro mládež ji pověřila režírováním setkání a já jsem tam byl posléze nominován za českobudějovickou diecézi.

Ve Žďáru začalo moje působení na celostátní úrovni. Potom jsem byl v režijní skupince připravující setkání animátorů v Třešti, kde jsme společně s Janou poprvé moderovali.

Takovým „vrcholem“ mého působení v této oblasti byla účast na setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v Kolíně nad Rýnem. To byla služba hodně náročná, jednak vzhledem k počtu účastníků, jednak kvůli neznámému prostředí.

V Kolíně jsme byli ve farnosti sv. Anežky a s Janou a dalšími dvěma kolegy jsme moderovali český program. Představy hostitelů byly hodně odlišné od představ našich, ale nakonec všechno dobře dopadlo.

Zúčastnili jsme se též natáčení filmu Cestou čtvrtého krále, který se stal oficiálním dokumentem o kolínském setkání mládeže.

Jak jste Svatého otce viděli?

Docela dobře. Při papežské mši byla česká sekce blízko pódia.

Jak ses dostal k působení ve lhotecké farnosti?

Jana na Lhotce s kapelou Nestíháme zpívala při mších upravených pro děti. Já jsem se k ní připojil rok před svatbou. A když jsem sehnal na pomezí lhotské a modřanské farnosti byt, bylo to jasné. Výhodou také bylo, že jsme tu už leckoho znali.

Jako jsem se podílel na životě volyňské farnosti, říkal jsem si, že jestliže jsem od Boha nějaké ty dary na práci pro ostatní dostal, neměl bych je poztrácet nebo někam zahrabat, ale naopak snažit se je využít i tady.

Před dvěma lety jsme moderovali zahradní slavnost lhotecké farnosti. Loňský ples jsem moderoval už sám, protože manželka byla nemocná.

Rok po tom, co jsem přišel do farnosti, byly volby pastorační rady a otec Bedřich mě do ní nominoval. Asi proto, že farnost architekta v souvislosti s úvahami o vybudování komunitního minicentra potřebovala.

Tebe architektura zajímala?

Původně jsem měl v plánu zaměřit se na design. Zajímala mě auta, a tak jsem chtěl studovat design dopravních prostředků. Jenomže tenkrát zrušili tento obor ve Zlíně. Zkoušel jsem se dostat na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, kde lze studovat průmyslový design, ale tam je minimální pravděpodobnost přijetí. Architektura tedy byla pro mne spíš volbou z rozumu, ale dnes toho nelituji.

Loni jsi s bratrem na výstavě v kapli Božského Srdce Páně prezentoval úvahy, jak na Lhotce zlepšit podmínky pro život farnosti. Jak jsi k těmto úvahám přistupoval?

Jak jsem tuto problematiku v souvislosti s farností Panny Marie Královny míru začal studovat, čím dál víc jsem si uvědomoval, že se něco takového nedá dělat na koleně, ani šít horkou jehlou. Když jsem byl osloven, abych nějaké plány připravil, dal náš ateliér farnosti nabídku, a ta ji jako investor přijala.

Asi bych měl ještě podotknout, že jak bratr, tak i já jsme s něčím takovým už nějaké zkušenosti měli. Při studiu architektury jsme v jednom semestru navrhovali právě komunitní centrum.

Navíc jsem se blíže seznámil s existujícími pražskými centry – sv. Prokopa ve stodůlecké farnosti a Matky Terezy na Jižním Městě – i s komunitním centrem v Dobříši a zkoumal, co by dnes jejich provozovatelé na základě zkušeností z je-

jich provozu řešili jinak. Zaktualizoval jsem to pro naše podmínky, ať už je to na Lhotce třeba nedostatečný prostor pro výuku náboženství, nebo neustálý problém s bydlením duchovních na rušné dopravní tepně.

Farnost naši studii z větší části přijala. Značná část věřících ji však přešla mlčením. To mě trochu mrzelo, protože bych rád znal i jejich názory.

Vyskytly se i názory kritické. Jejich nositele však chápu. Každý má právo se vyjádřit.

Co jako ateliér Jirsa – architekti, s. r. o. projektujete?

Převážně rodinné a bytové domy. Nebráníme se ale jakékoliv úloze. Projektovali jsme například školicí středisko a pro Prahu-Koloděje studii hvězdárny. Ta se však nakonec nerealizovala, protože obec měla problémy s pozemkem a posléze s financemi.

Abychom se v dnešní době uživili, měníme naše zaměření a více se orientujeme na ekologii a energeticky úsporné stavby, protože tímto směrem zřejmě bude vývoj pokračovat. Proto se s bratrem snažíme v této oblasti dále vzdělávat.

Máš nějaké koníčky?

Mám rád sport. Když jsem ve Strakonících na gymnáziu dělal lehkou atletiku, dvakrát jsme se probojovali do celostátního kola. Zkusil jsem si zazávodit na kole, rekreačně jsem hrál kopanou a hokej. V osmi letech jsem se v jedné z dětských kategorií stal okresním přeborníkem v šachu, ale to jen díky tomu, že jsem byl sám v kategorii a neměl žádnou konkurenci.

Z dalších mých koníčků bych uvedl hudbu. Dvanáct let jsem chodil na klavír, hrál jsem v rockové kapele na basovou kytaru a zpíval jsem v chrámovém sboru ve Volyni a pak i u svatého Salvátora v Praze. Část mého působení ve volyňském sboru nás vedl bývalý lhotecký sbormistr Jiří Mindl.

Rád se věnuji i počítačové grafice. Zvlášť se snažím ji zlepšovat v církevním prostředí, protože tam je její úroveň tristní. Nemůžeme se pak divit, že nedokážeme oslovit moderního člověka a obzvlášť mladé, když je náš obraz o pár desetiletí pozadu.

Teď mi na koníčky čas nezbyvá. Ateliér „rozjždíme“ v době, která není pro podnikání zrovna nejvhodnější.

Hodně času trávím s rodinou. Manželka v červnu dokončovala vysokou školu, dva obory speciální pedagogiky – asi aby mě zvládla – tak jsem měl často syna a domácnost na starosti.

Prý jsi vyrůstal na hřbitově?

Ano, a to dokonce na židovském. Je to však hřbitov, kde se přestalo pohřbívat za druhé světové války v roce 1941.

Hřbitov je dobře zachovalý, protože na rozdíl od jiných židovských hřbitovů ležících obvykle daleko za obcí je situován ještě v zastavěné části Volyně. To při jeho návštěvě oceňovali jak pražský hlavní rabín, tak i izraelský velvyslanec.

Z volyňského židovského ghetta, kde žilo asi 250 lidí, se po druhé světové válce vrátil jediný člověk. Jeho syn teď žije v Karlových Varech, kde je členem tamní židovské obce.

Bydlet na židovském hřbitově, který čas od času navštěvují hlavně příbuzní zesnulých z Izraele, je poučné. Člověk se od nich dovídá spoustu věcí o tragických osudech židovských rodin za holocaustu.

A jak jste se k bydlení na židovském hřbitově dostali?

Když rodiče kdysi sháněli bydlení, podařilo se jim ve Volyni od židovské obce koupit chátrající správcovský domek místního židovského hřbitova. K domku náleželo i věčné břemeno – péče o hřbitov –, a tak jsme pravidelně sekali trávu, uklízeli listí, zabezpečovali padající pomníky apod. Rodiče, kteří mají ve městě lékárnu, tam bydlí dodnes.

Jak nedávno při zájezdu zjistili naši poutníci, ve volyňské farnosti působí jako jáhen tvůj dědeček.

Ano. A podobně jako František Martinek, jehož byl na fakultě spolužákem, je jedním z prvních jáhnů, kteří u nás vystudovali po sametové revoluci. Ke studiu teologie ho svého času vyzval Miloslav Vlček, s nímž se odedávna znal.

Otec Prokop Rafael se synem Rafelem

Dědeček to za totality neměl lehké. Přestože má obchodní akademii a studoval zemědělské inženýrství, musel dělat nádeníka. Jako učitel byl vyhozen ze školy a nakonec ho vyhodili i ze zahradnictví, kde mu bylo po vyhození ze školy přiděleno místo. A tak skončil jako pohřebák.

O čem uvažuješ v souvislosti se studiem teologie ty?

Vždy jsem rád pracoval s mládeží. Ve lhotecké farnosti vedu spolek teenagerů ve věku od 13 do 15 let. Před každým setkáním přemýšlím, jak ty mladé lidi co nejlépe oslovit. Nejde mi ani tak o to, aby měli všemožné věroučné znalosti, ale hlavně bych rád, aby poznali, že uvnitř církve se můžou cítit dobře. Že víra není o tom, že musí jít v neděli do kostela. Že to není nějaká

přítěž se spoustou povinností. Že fara není jen místo, kde bydlí farář. Že zahrát si fotbal není hřích. A k tomu je studium teologie v kombinaci s pedagogikou a katechetikou ideální příprava.

Pro mě osobně je jinak studium teologie nejen zdroj nových poznatků a znalostí, ale také nástroj, který mi pomáhá duchovně růst. Protože vrůstání do hloubky jednotlivých tajemství víry je fascinující záležitost.

Mnoho lidí se mě také ptá, zda v souvislosti se studiem nemám v úmyslu stát se jáhnem a někteří by mi hned oblékali dalmatiku. Hospodin mě zkoumá a zná a ví, co je pro mne a mé okolí nejlepší. A tak těm lidem říkám: „Spíš než se ptáte, tak se za tu věc modlete!“

(red)

Snímky Markéta a Jana Jirsovy

K R Á T C E

• **PŘI SVATOVÁCLAVSKÉ POUTI** ve Staré Boleslavi, kde slavnostní mši předsedal pražský arcibiskup Dominik Duka, působil 28. září jako asistující jáhen Radim Cigánek. O 17 dnů dříve přijal R. Cigánek v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha jáhenské svěcení. V závěru staroboleslavské slavnostní bohoslužby podával Mons. Dukovi k požehnání věřícím kopii Palladia Země české. Mezi přítomnými kněžími byl i někdejší lhotecký farní vikář otec Kamil Vrzal. Hlavním kameramanem televizního přenosu ze Staré Boleslavi byl opět Jiří Lebeda, rovněž návštěvník lhoteckého kostela Panny Marie Královny míru.

• **OD POLOVINY ČERVNA** byli v kostele Panny Marie Královny míru pokřtěni: Julita Sokolová, Alexandr Rusinov, Klára Jana Pavlíková, Daniel a Dominik Feitovi, Barbora Terezie Holíková, Antonio Martin Richter, Ondřej Fišer, Tereza Rychtaříková, Julie Kazi Svobodová, Lukáš Džadoň, Ondřej Neškuda, Terezie Renée Šedivá a Hana Ludmila Hernová. Od 1. ledna bylo ve lhoteckém kostele uděleno 48 svátostí křtu.

• **ŠKOLKA STUDÁNKA** je v tomto školním roce v provozu v pracovní dny od 7.15 do 17.15 hod.

• **VÍTR V ŠATNÍKU** je název listopadové akce Církevní mateřské školy Studánka. Od 1. do 5. listopadu bude sbírat oblečení, jež je pěkné, ale které jeho majitelé už z různých důvodů nenosí. Další týden (8.–12. 11.) bude vyvěšené v šatně a bu-

de si je možné za 20 Kč zakoupit. Vybrané peníze budou věnované na potřeby školy. Neprodané oblečení má být pak odvezeno do kontejnerů na charitativní účely.

• **DUCHOVNÍ OBNOVA** pro manželské páry bude na Lhotce v sobotu 27. listopadu od 9 do 13 hodin. Povede ji převor konventu karmelitánů v Praze-Liboci P. Gorazd Pavel Cetkovský, O.Carm. S sebou je třeba si vzít Bibli a potřeby na psaní poznámek.

• **CHRÁMOVÝ SBOR A ORCHESTR** na Vánoce připravuje jednu z pastorálních mší Jakuba Jana Ryby, která dosud na Lhotce uvedena nebyla – mši se sólovým fagotem.

• **K PRŮZKUMU FARNOSTI** se vrátíme v některém z příštích čísel Věstníku.

(red)

FARNÍ AKADEMIE

ADOPCE NA DÁLKU TROCHU JINAK

Aktivita pražské Arcidiecézní charity (ADCH) v Bělorusku byly námětem přednášky **Mgr. Pavla Šimka**, zástupce ředitele ADCH, při Farní akademii **11. dubna**. V rámci této přednášky s názvem **Práce ADCH v Bělorusku, Adopce na dálku a další projekty** byli posluchači nejdříve stručně seznámeni s událostmi posledních 50–60 let, které významně ovlivnily stav jak běloruské ekonomiky, tak i povědomí národa jako celku. Jen málokdo u nás ví, že během druhé světové války došlo ke genocidě běloruského národa, během níž přišel o život každý třetí Bělorus a bylo totálně srovnáno se zemí více než šest set vesnic. Snad i zde lze hledat jednu z příčin současné situace v Bělorusku.

Zvláště ekonomická situace je velice problematická. Ve většině odvětví je Bělorusko nesoběstačné; zboží počínaje potravinami a konče strojními součástkami je dováženo z Ruska. Na venkově existuje systém kolchozů – zemědělských družstev, která však zanikají, protože se lidé stěhují do měst.

Pozůstalostí sovětů zůstává i bytový systém. Mnoho rodin žije natěsnáno v malých bytech s ubohým nebo rozpadlým sociálním zařízením a nedostatečnou izolací. Není výjimkou, že několikačlenná rodina sdílí byt 1+1. Nefungující topení, problémy s teplou vodou a špatná izolace staveb jsou v zimě důvodem častých onemocnění. Vesnická a dokonce i některá městská obydlí připomínají 19. století. Ve Vitebsku se ceny pronájmů bytů dají přirovnat k cenám v Praze! Asi 50 % lidí tam žije pod hranicí životního minima.

Vysoké daně odrazují drobné podnikatele, a proto zde takřka neexistuje tržní hospodářství. Jen malí zemědělci rozvíjejí drobné soukromé aktivity a ve městech nabízejí svou sklizeň (brambory, kapustu, mrkev, řepu).

Zdravotní péče je oficiálně bezplatná, ale ve skutečnosti se za vše platí – za operace, zubní ošetření apod. Po černobylské havárii došlo ke zvýšení výskytu onkologických onemocnění.

Bělorusko má 10 miliónů obyvatel. Z toho téměř 13 % tvoří Rusové, dále tam žijí Poláci a Ukrajinci. Úředním jazykem je ruština a běloruština. Většinovým náboženstvím je pravoslávie. Hlavním městem je Minsk.

Arcidiecézní charita spolupracuje v Bělorusku se dvěma partnery – Caritas Vitebsk a Caritas Grodno.

Caritas Vitebsk vznikla v roce 1999. Jejím ředitelem je od září 2006 otec Adam Dynak.

Prvním zahraničním partnerem byla Caritas Linz, která podporuje v každé diecézi v Bělorusku některý z projektů místní charity. Pomalu se vytvářely sociální projekty na podporu sociálně slabých rodin. K dnešnímu dni má Caritas Vitebsk za podpory charit z Německa, Francie a Rakouska bezmála patnáct projektů.

Projekt naší Arcidiecézní charity Adopce na dálku začal ve Vitebsku v roce 2003. Začátkem listopadu toho roku se uskutečnila v Bělorusku návštěva s cílem zjistit, zda partner, Caritas Vitebsk, je skutečně partnerem schopným a spolehlivým. Vedle projednání konkrétních podmínek spolupráce byly navštíveny také jednotlivé děti, resp. rodiny; proběhlo setkání s rodiči a s místním biskupem Wladislavem Blinem. První dotazníčky a fotografie dětí vybraných pro „adopci“ byly předány na jaře 2004.

Caritas Grodno zahájila svou sociální a humanitární činnost v roce 1990. Oficiálně zaregistrovaná je však až od roku 1994.

Od samého počátku Caritas Grodno spolupracuje se schönstattskými sestrami z Polska. Město Grodno leží nedaleko hranic s Polskem a s Litvou, což do jisté míry Caritasu usnadňuje

situaci. Usnadňuje to kontakt se zahraničními partnery.

Ředitelem Caritas Grodno je otec Vitali Dabralovich.

Činnost Caritas je zaměřena zejména na podporu mnohohodných a neúplných rodin, lidí s postižením, starých lidí a bezdomovců.

Spolupráce s Caritas Grodno byla navázána na podzim 2006. Od září 2006 do ledna 2007 proběhla přípravná fáze projektu včetně jednání v ČR a v Bělorusku za účelem dojednání podmínek projektu Adopce na dálku. V únoru 2007 se projekt v Grodnu rozjel naplno.

Projekt Adopce na dálku v Bělorusku se v mnohém liší od stejnojmenných projektů v Indii a Ugandě. Prvním specifickým je využití ročního příspěvku od „adoptivního“ rodiče. Protože běloruské základní a střední školství je zdarma, není tato částka použita na zaplacení školného, jako je tomu v Indii a Ugandě. Z tohoto příspěvku jsou děti hrazeny mimoškolní aktivity, školní pomůcky, oblečení, léky a část může být použita pod dohledem sociálního pracovníka na chod domácnosti rodiny. Český sponzor tak pomáhá jednotlivým rodinám řešit jejich sociální a existenční problémy. Do projektu jsou vybírány děti ze sociálně nejslabších rodin, a to na základě šetření sociálních pracovníků běloruských charit.

Podrobnější informace o projektu ADCH Adopce na dálku lze získat jednak na telefonních číslech 224 250 985, 224 246 573, 224 246 519, jednak na www.charita-adopce.cz nebo www.adopcenadalku.cz a také prostřednictvím e-mailu adopce@charita-adopce.cz.

OD SV. FRANTIŠKA K DNEŠKU

Květnovou přednášku v rámci naší Farní akademie měl 9. 5. člen řádu minoritů, nám už dobře známý **P. Bonaventura Josef Rosa**, a sice na téma **Minoritský řád, zasvěcený život a kořeny naší víry**.

P. Rosa svou přednášku koncipoval chronologicky. Nejdříve se zmínil o kolébce mnišství, v Egyptě. Tam se již v křesťanském starověku mnoho žen a mužů věnovalo mnišskému kontemplativnímu způ-

sobu života, v čemž lze zde spatřovat jisté pokračování tradice proroků a apoštolů. Církev i občanská společnost chápala v tehdejších dobách tento způsob života jako zdroj požehnání pro celou společnost. Mnišství se šířilo nejdříve do východních oblastí odkud nakonec k nám přicházejí i svatí věrozvěstové Cyril a Metoděj, kteří své vzdělání získali právě v prostředí klášterů.

Zakladatelem minoritského řádu (= Ordo fratrum minorum, zkráceně minores = menší) je sv. František z Assisi (1182–1226). Pocházel z bohaté měšťanské rodiny. Jeho otec byl kupcem s látkami a on se měl stát rytířem, aby patřil mezi maiores, tj. k vyšší společenské vrstvě. I přes otřesný zážitek z války a roční věznění v Perugii se znovu staví po bok rytířům, kteří táhnou na Apulii, avšak v ten čas jej ve snu povolává Bůh k tomu, aby se stal rytířem Ježíše Krista. Nejdříve se přiklání k poustevnickému životu, záhy však přicházejí první bratři a po schválení od papeže Inocence III, v roce 1209, vzniká nové řeholní společenství, které se usazuje u kostelíka Panny Marie Andělské v Porciunkule. Hlavním posláním řádu se stává to, co je v tehdejší době opravdu třeba, a sice hlásání pokání a evangelizace uvnitř církve především v Itálii, ale také v zahraničí. Dalším cílem je pomoc trpícím, oprava kostelů, zakládání špitálů apod. Sv. František posílá na misii první bratry do Maroka. Ti však tam byli umučeni. František odjíždí do Egypta,

navštíví Svatou zemi a spřátelí se i se sultánem. Společně se sv. Klárou zakládá ženskou větev řádu – Chudé paní od sv. Damiána, řád klarisek. Dva roky před smrtí odchází do ústraní a dostává Kristova stigmata.

Po jeho smrti se řád rozšiřuje do různých zemí a později, díky sv. Antonínovi, se v jeho rámci začíná rozvíjet studium teologie. Sv. Bonaventura je prvním představitelem řádu, který přijímá také církevní hodnosti (biskup, kardinál) a z pověření papeže vede II. lyonský sněm, a tak vlastně dochází k odklonu od původních ideálů nastolených sv. Františkem. Řádoví bratři se věnují nejen studiu teologie, ale také přírodních věd, literatury a umění, nastupují – což je zvláště aktuální v dnešní době – i do farností.

Roku 1517 dochází z důvodů různých vnitřních duchovních proudů k oficiálnímu rozdělení řádu, a sice na 1. bratry menší reformy – konventuály, 2. bratry menší reformy – observanty, 3. františkánské poustevníky – kapucíny a 4. některé další skupiny. Papež Lev XIII. koncem 19. století opět jednotlivé proudy spo-

juje, takže dnes máme františkány, minority (konventuály) a kapucíny.

Minorité slouží u hrobu sv. Františka v Assisi. Dalším významným místem jejich působení je hrob sv. Antonína v Padově. Slouží také jako zpovědníci v bazilice sv. Petra v Římě. A nelze opominout mariánský klášter pro apoštolát Neposkvrněné, založený sv. Maxmiliánem Kolbem v polském Niepokalanówě. Minorité v Brně, společně s polskými bratry, vydávají časopis Immaculata, který si lze objednat na adrese: Konvent minoritů v Brně, Minoritská 1, 602 00 Brno.

Nejpočetněji jsou výše zmíněné tři řády zastoupeny především mimo Evropu (Afrika, Jižní Amerika, USA, Japonsko). U nás zůstalo pět klášterů, kde jsou minorité, např. v Praze u sv. Jakuba, v Jihlavě, Brně a Opavě. Česká provincie má t. č. asi 20 členů. Jedním z nich je i P. Bonaventura Josef Rosa, který byl „povolán“ při účasti na svatořečení sv. Anežky České v Římě v roce 1989, v čemž lze tušit existenci symbolické posloupnosti: Řím – sv. Anežka – sv. Klára – sv. František – řád minoritů.

VÝZVY KŘEŠŤANSKÉ POLITIKY

V rámci červnové Farní akademie (13. 6.) **JUDr. Cyril Svoboda** přednášel na téma **Výzvy křesťanské politiky v čase finanční a ekonomické krize**.

V první části své přednášky se zmínil jednak o dvou encyklikách papeže Benedikta XVI. (Caritas in veritate z 29. června 2009 a Deus caritas est z 25. prosince 2005) a o Pastorální konstituci II. vatikánského koncilu Gaudium et spes ze 7. prosince 1965), jednak o Závěrečném dokumentu Plenárního sněmu katolické církve v České republice z 9. července 2005. Ačkoliv tyto dokumenty pokrývají poměrně velký časový interval 44 let, najdeme v nich řadu stanovisek, za jejichž společného jmenovatele můžeme označit přispívání křesťanů k politickému dění ve státě, ke spravedlivému uspořádání a k obecnému blahu celé společnosti.

Konkrétně, ve zmíněné Pastorální konstituci z roku 1965 se uvádí, že „všichni křesťané si mají uvědomit své zvláštní povolání v politickém společenství. Musí být zářným příkladem smyslu pro odpovědnost a služby obecnému blahu“. Není proto rozporu mezi vírou a denním životem. „Když křesťan zanedbává časné povinnosti, zanedbává tím i své povinnosti vůči bližnímu, ba vůči samému Bohu a uvádí tak v nebezpečí svou věčnou spásu.“

V tomto smyslu hlavním problémem křesťanských církví a křesťanské politiky by neměl být dluh finanční, ale podpora mravní úrovně celé společnosti, ze které nakonec se odvíjí odpovědné, nebo neodpovědné chování řídicích pracovníků na všech úrovních politického, ekonomického i společenského života. Finanční a ekonomická krize je z tohoto hlediska jevem druhotným, reflektujícím vývoj a změny (k horšímu) mravní úrovně společnosti – dnes v podstatě v globálním měřítku.

• **FARNÍ AKADEMIE** měla dne 14. března na programu mimořádně koncert, a sice Smyčcového kvarteta rodiny Pěruškovy, členů farního společenství u kostela sv. Anežky České v Praze na Spořilově, za vedení prof. Jana Pěrušky, pedagoga na pražské HAMU a světově známého violisty. Podrobně jsme o něm psali v článku Muzika z rodného hnízda ve Věstníku 3/2010 na straně 18. Další informace lze najít na www.peruska.cz.

• **NA LETOŠEK** má lhotecká Farní akademie naplánované ještě tyto přednášky: Na **neděli 14. listopadu** Řád augustiniánů – historie a současnost (P. Juan Provecho, člen české provincie tohoto řádu) a na **neděli 12. prosince** Piliře křesťanské spirituality (PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D. z Katolické teologické fakulty). Přednášky začínají vždy v 16.30 hod. (kš)

Jak v encyklikách, tak i v dalších dokumentech můžeme spatřovat výzvu k obecné angažovanosti křesťanů ve veřejném životě, v politice, aby jako kvas působili všude tam, kde jde o obecné blaho. Smyslem je vytvořit prostor pro realizaci jednotlivce, člověka jako osoby. Vytvořit co nejlepší prostor pro to, aby jednotlivci mohli realizovat, nikoliv prosazovat na úkor druhých, své osobní dobro a osobní zájmy.

Ve druhé části své přednášky se JUDr. C. Svoboda zaměřil na otázky potřebnosti křesťanské strany, což považuje za aktuální zvláště v současné době, to je po letošních volbách do Poslanecké sněmovny. Konstatoval, že naše sekulární, většinová společnost odmítla křesťanskou demokracii, a že se k ní připojila i velká část křesťanů samotných. Takže ani oni nevolili podle programu, ale pod vnějším dojmem „být s dobou“, a odmítli tak koncept křesťanské strany. Chyba byla ovšem i na straně KDU-ČSL, která se v potřebné míře nepřizpůsobila změněnému světu co do způsobu komunikace a nevtáhla občana do tvorby svého programu.

Přednášku řečník uzavřel tím, že je třeba sebereflexe křesťanů, a že nás zřejmě čeká „cesta údolím hořké zkušenosti, aby se objevila opět poptávka po křesťanské demokracii jako politické síle“.

KAREL ŠTAMBERG

SOCIÁLNÍ OKÉNKO

VÝHODY PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ

PRŮKAZY MIMOŘÁDNÝCH VÝHOD OBECNĚ

Občanům s těžkým tělesným, smyslovým nebo mentálním postižením, které omezuje jejich pohybovou nebo orientační schopnost, jsou podle zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, § 86 a vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb., § 31 poskytovány tzv. mimořádné výhody. Stupeň těchto výhod osvědčuje **průkaz** mimořádných výhod.

O přiznání mimořádných výhod je třeba zažádat na sociálním odboru městské části podle trvalého bydliště, popř. obce s rozšířenou působností. Pracovníci úřadu nechají posoudit zdravotní stav žadatele posudkovým lékařem a na jeho základě rozhodnou o udělení výhod. Konkrétní zdravotní indikace (postižení), které rozhodují o přiznaném stupni výhod, jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb.

Zákon určuje tři stupně mimořádných výhod.

Mimořádné výhody I., II. nebo III. stupně lze přiznat také v případech nemocí a vad, pokud podstatně omezují pohybovou nebo orientační schopnost, a to podle rozsahu a tíže funkčních důsledků srovnatelných s indikacemi uvedenými výše zmíněnou vyhláškou (např. nádorová onemocnění, srdeční apod.).

V případě, že vám nebyly mimořádné výhody přiznány, nebo byly odejmuty, lze ve lhůtě **do 15 dnů od doručení rozhodnutí** o nepřiznání nebo odejmutí výhod podat **odvolání**.

Držitelům mimořádných výhod II. a III. stupně může být poskytnuta 50% sleva vstupného na kulturní a sportovní akce. Záleží na pořadateli, zda bude průkazky akceptovat. Každopádně vždy stojí za to zkusit se průkazkou prokázat. Některé pořadatelské agentury dávají i vstup zdarma. Je třeba se informovat přímo u nich, protože v předprodejích o těchto výhodách většinou nevědí. Na tyto průkazky je vázáno i přiznání dalších výhod, které jsou uvedeny níže.

I. stupeň – průkaz TP (těžce postižený)

Tento stupeň zaručuje nárok na vyhrazené místo k sezení ve veřejných dopravních prostředcích a nárok na přednost při osobním projednávání věcí (např. na poště, úřadě, v obchodě).

II. stupeň – průkaz ZTP (zvláště těžce postižený)

Držitelé těchto průkazů mají výhody I. stupně, k tomu nárok na bezplatnou dopravu městskou hromadnou dopravou (tramvaji, trolejbusy, autobusy, metrem), na slevu ve výši 75 % obvyčejného jízdného ve 2. třídě vlaku ve vnitrostátní dopravě a na slevu ve výši 75 % ve spojích vnitrostátní autobusové dopravy.

III. stupeň – průkaz ZTP/P (zvláště těžce postižený občan s potřebou průvodce)

Mimořádné výhody tohoto stupně zahrnují výhody I. a II. stupně – tedy nárok na

bezplatnou dopravu městskou hromadnou dopravou, na slevu ve výši 75 % obvyčejného jízdného ve 2. třídě vlaku ve vnitrostátní dopravě a na slevu ve výši 75 % ve spojích vnitrostátní autobusové dopravy. Dále je to nárok na bezplatnou přepravu průvodce veřejnými hromadnými prostředky v místní i dálkové vnitrostátní dopravě.

OZNAČENÍ AUT A VÝHODY S NÍM SPOJENÉ

Držitelům průkazů II. a III. stupně vydávají sociální odbory označení aut (tzv. Označení 01, či 02), které je **opravňuje stát s autem na místech, kde je parkování zakázáno**, pokud tím nedojde k ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu (zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, § 67).

Vyhláška č. 30/2001 Sb., § 15, odst. 2 a 3 potom upřesňuje, že takto označená auta mohou **vjíždět na místa se zákazovou značkou s dodatkovými tabulkami** „Mimo zásobování“ nebo „Mimo dopravní obsluhu“. V jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, lze tolerovat i vjezd za značku s dodatkovou tabulkou „Jen zásobování“ nebo „Jen obsluha“.

Dále podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, držitelé tohoto označení jsou **osvobozeni od poplatku za použití dálnice a rychlostní silnice** podle § 20a, odst. 1. Občané, jimž bylo vydáno označení 01, 02 tedy neplatí dálniční známku. Tato výhoda platí pouze, je-li v autě přepravována osoba, na základě jejíhož průkazu mimořádných výhod bylo označení vydáno a je-li vlastníkem motorového vozidla postižená osoba sama nebo osoba jí blízká. Pokud osobu s postižením vezete např. do lázní, do zdravotnického zařízení a zpět se vrátíte sami, nemusíte mít dálniční známku, je však dobré nechat si v příslušném zařízení vystavit potvrzení.

Majitel auta s označením 01, 02 si může **požádat o vyhrazené parkovací místo v místě bydliště** podle zákona č. 361/2000 Sb. § 67, odst. 8. O to je třeba zažádat na obci s rozšířenou působností – odbor dopravy. K vyhrazenému místu se vztahuje více poplatků – za povolení ke zřízení, za užívání místa a za vyznačení (namalování místa). Žadatel je podle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, osvobozen od poplatku za povolení ke zřízení takového místa. Poplatek za užívání veřejného prostranství spočívajícího ve vyhrazení trvalého parkovacího místa neplatí osoby invalidní (v praxi se jedná o držitele průkazu ZTP a ZTP/P) podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Poplatek za vyznačení místa je žadatel povinen uhradit, vlastní značení provádí odbor dopravy, nebo si ho můžete dojednat u soukromé firmy. Každý rok je třeba žádat o obnovení tohoto místa.

Co se týče **výhod v EU**, mezinárodní průkaz mimořádných výhod existuje, ale naše úřady doposud nepřikročily k jeho vydávání. Náš průkaz mimořádných výhod v zahraničí neznají. Praxe ukazuje, že s označeným autem můžete využívat výhody parkování, ale dálniční známky je třeba platit. Před cestou je dobré se informovat o podmínkách v zemi, kterou chcete navštívit.

DAŇOVÉ A POPLATKOVÉ ÚLEVY PRO DRŽITELE PRŮKAZŮ ZTP A ZTP/P S II. A III. STUPNĚM POSTIŽENÍ

a) **Osvobození od daně ze staveb** podle zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti, § 9

Od daně ze staveb jsou osvobozeny:

– **obytné domy** ve vlastnictví fyzických osob, které **pobírají příspěvek na živobytí**, nebo jsou osobou **společně posuzovanou s osobou**, která příspěvek na živobytí pobírá, a **jsou držiteli průkazů ZTP a ZTP/P**, a to v rozsahu, v jakém slouží k jejich trvalému bydlení,

– **stavby pro individuální rekreaci** ve vlastnictví fyzických osob, které **pobírají příspěvek na živobytí**, nebo jsou **osobou společně posuzovanou s osobou**, která příspěvek na živobytí pobírá, a **jsou držiteli průkazu ZTP a ZTP/P**.

b) **Úleva na dani z příjmu** podle zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, § 35b

Základ daně lze snížit u zdravotně postižených o částky, které blíže specifikuje uvedený zákon.

Jedná se o postiženého plátce daně, manželku (manžela) žijící s poplatníkem v domácnosti, nebo je-li manželka (manžel) držitelkou průkazu mimořádných výhod III. stupně – průkaz ZTP/P, nebo pokud pobírá invalidní důchod.

c) **Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků** podle zákona č. 185/2001 Sb., odpadech a o změně některých dalších zákonů, § 37e

d) **Osvobození od správních poplatků** podle zákona č. 634/2004 Sb.

– Ověření podpisu nebo otisku razítka na listině nebo na jejím stejnopisu – 30 Kč za každý podpis nebo razítko. Tato výhoda neplatí v případě, že si podpis nebo listinu necháte ověřit u notáře.

– Vydání povolení uzavřít manželství mimo stanovenou dobu nebo mimo úředně určenou místnost.

– Vydání stavebního povolení (např. byt, garáž, studna, čistička, přístavby atd.).

– Zápis do registru vozidel, jde-li o motorové vozidlo s nejméně čtyřmi koly.

– Vydání řidičského průkazu.

e) Místní poplatky podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích

– Poplatek za psa je osvobozen, je-li držitelem psa osoba nevidomá, závislá a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod.

– Poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt nepodléhají osoby nevidomé, závislé a držitelé průkazu ZTP/P a jejich průvodci.

– Poplatku za užívání veřejného prostranství spočívajícího ve vyhrazené trvalého parkovacího místa nepodléhají osoby zdravotně postižené.

f) Osvobození od rozhlasových a televizních poplatků podle zákona č. 348/2005, o rozhlasových a televizních poplatcích

g) Slevy zemního plynu

Pro držitele průkazu ZTP/P nabízejí plynárenské společnosti slevy až do výše 15 %. Informujte se na pobočce plynárenské společnosti ve vašem kraji.

h) Slevy elektrické energie

Pro držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P anebo osoby žijící s nimi ve společné domácnosti nabízí ČEZ slevu na odběr elektrické energie ve výši 120 Kč bez DPH ročně.

Sleva na telefon

Poskytování slev na telefon upravuje nařízení vlády č. 109/2008 Sb., o podmínkách poskytování zvláštních cen veřejně dostupné telefonní služby.

Nárok na slevu 200 Kč mají tyto skupiny občanů:

a) držitel průkazu ZTP z důvodu úplné nebo praktické hluchoty,

b) držitel průkazu ZTP/P,

c) osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost) nebo, jde-li o nezletilou osobu, účastník, který o ni osobně pečuje,

d) účastník, který vychovává nebo osobně pečuje o nezletilou osobu, která mu byla svěřena do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu, a která je držitelem průkazu podle písmene a) nebo b).

Operátoři nabízejí svým zákazníkům spadajícím do těchto skupin speciální tarify. Příspěvek je možné využít na pevnou i mobilní linku. Pokud je žadatel o zvýhodněný tarif nezletilý, má na zřízení zvýhodněného tarifu nárok osoba, která je jeho zákonným zástupcem.

Zkontaktujte v první řadě svého operátora. Jeho pracovníci vám řeknou, zda od vás potřebují vyplnit žádost o slevu, zda potřebují doklad od sociálního odboru či kopii průkazu mimořádných výhod, a seznámí vás se svou nabídkou.

Sociální odbor příspěvek nevyplácí, dostanete ho od operátora prostřednictvím slevy. Sociální odbor hraje pouze tu roli, že vám případně vydá potřebné potvrzení.

Slevy a výhody poskytované Českými drahami

Držitelé průkazů ZTP a ZTP/P mají nárok na zakoupení **In-karty**, která je opravňuje

k uplatňování **75% slevy na zákaznické jízdné**.

Držitel průkazu ZTP/P má kromě nároku na zvláštní jízdné ještě nárok na bezplatnou přepravu svého průvodce ve 2. vozové třídě, a to i tehdy, uplatňuje-li držitel průkazu ZTP/P jiné jízdné; průvodcem nevidomého může být i vodící pes. Bezplatnou přepravu jednoho vozíku pro invalidy jako zavazadlo nebo spoluzavazadlo. Je-li držitelem průkazu ZTP/P dítě, má nárok na bezplatnou přepravu dětského kočárku.

Nárok na **zvláštní jízdné pro důchodce** (sleva 50 %) ve 2. vozové třídě mají osoby:

1. pobírající starobní důchod,
2. pobírající invalidní důchod III. stupně,
3. starší 60 let pobírající vdovský nebo vdovecký důchod nebo měsíčně se opakující peněžité dávky sociální péče z důvodu hmotné nouze.

Nárok na zvláštní jízdné pro důchodce lze prokázat průkazem na zvláštní jízdné, který vám vystaví na počkání u pokladni přepážky za 50 Kč na základě předložení potřebných náležitostí (fotografie průkazového formátu (35 x 45 mm), OP, „Rozhodnutí o přiznání důchodu“ nebo ústřížku poštovní po-

ukázky pro příjemce „Důchody – výplatní doklad“ nebo potvrzení o pobírání důchodu nebo správného rozhodnutí o přiznání měsíčně se opakující peněžité dávky z důvodu hmotné nouze vystaveného obecním úřadem). Cestující starší 70 let prokazují nárok na slevu pro důchodce pouze občanským průkazem nebo cestovním pasem.

Průkaz na zvláštní jízdné pro důchodce v invalidním důchodu III. stupně, který je mladší 60 let, platí nejvýše dva roky ode dne vystavení. Po uplynutí této doby, pokud držitel nadále pobírá plný invalidní důchod, může být na jeho žádost platnost průkazu prodloužena o další dva roky vylepením cenové známky. Platnost takového průkazu lze prodloužit pouze jednou.

Průkaz na zvláštní jízdné pro cestující starší 60 let, pobírající měsíčně se opakující peněžité dávky sociální péče z důvodu hmotné nouze, lze vystavit s platností max. na tři měsíce, prodloužení platnosti takového průkazu není možné.

Průkazy na zvláštní jízdné pro ostatní důchodce platí bez časového omezení.

Připravila PETRA KORNIEŇKOVÁ
petra.kornienkova@seznam.cz

Z REDAKČNÍ POŠTY

DO ROKU 1937 jsem bydlel s maminkou v Praze na Vinohradech. Do obecné školy jsem chodil v Ječné ulici ke sv. Anně. Odtud to byl kousek na Karlovo náměstí do budovy lidové strany, jejíž byla maminka členkou a kde byly pořádány zábavné akce pro děti.

V roce 1937 jsme se přestěhovali na Tempo. Odtud jsem dojížděl do Kunratic do oddílu katolických skautů, které vedl jedinečný farář Bohumil Muška. Tam jsme se scházivali i za okupace.

Po postavení kostela zde na Lhotce jsem spolu s bratry Tůmovými ministroval u P. Jana Janků, též výborného kněze.

Za druhé světové války mě na začátku roku 1945 zastihlo v Praze-Nuslích bombardování, při kterém jeden metr ode mne za hrozného hukotu spadla bomba. Naštěstí nevybuchla.

Po válce jsem také vstoupil do lidové strany. Spolu s bratry Tůmovými jsme se stali členy mládeže lidové strany.

Jednou z našich úkolů bylo v den voleb časné ráno vylepit plakáty. Jeli jsme mou tatičkou hadimršskou. V Libušské ulici nás obklopila skupinka komunistů s dlouhými klacky. Asi čekali, že auto zastavím. Já jsem těsně u nich zařadil dvojku a na plný plyn projel.

Na návrh bratrů Tůmových jsme přijeli k jejich tatínkovi, původně jednateli spolku pro postavení kostela na Lhotce, který byl okresním funkcionářem ČSL. Ten syny nahradil a jel se mnou na Tempo znovu. Tam nás další skupina vytáhla z vozu a snad jedine na základě okresní legitimace

pana Tůmy nás nezadržela. Plakáty a lepidlo nám však sebrali. Tak vypadaly první poválečné volby!

Mnohem příjemnější akce byla při slavení narozenin předsedy Čs. strany lidové Jana Šrámka, bývalého předsedy československé londýnské exilové vlády, v Obecním domě. Byli jsme tam k dispozici vedoucím. Já měl například hlídat Primátorský salonek, kde se Mons. Šrámek setkal s panem prezidentem Edvardem Benešem a jeho manželkou Hanou.

V té době jsem založil oddíl katolických skautů, se kterým mi hodně pomáhal z Kunratic Vítězslav Šlégl s Tůmou. Svatováclavská kaple na Lhotce, dnes sál sv. Václava, byla tehdy volným prostorem, kde jsme v zimě hráli loutkové divadlo a dělali i jiné pořady pro děti.

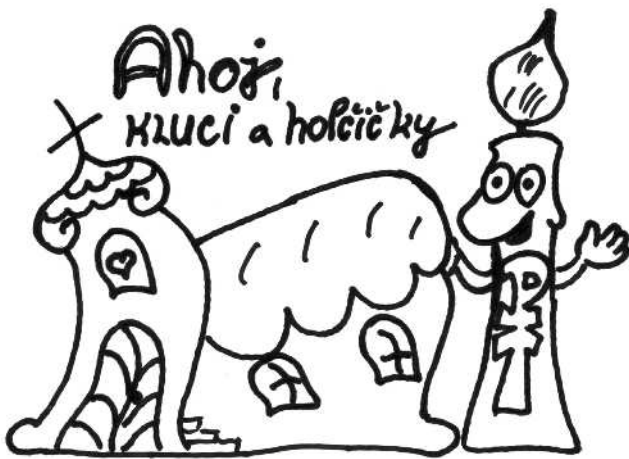
Sestřičky Notre Dame z Krče pro náš skautský oddíl zhotovily krásnou vlajku.

Bohužel to obdobi bylo velmi krátké. V roce 1949 byl skauting zrušen. Báť jsem se o vlajku, a tak jsem ji schoval u pana faráře v Kunraticích. To jsem ještě netušil, jak kněží, kláštery a vůbec celá církev u nás budou v padesátých letech pronásledováni. Pana faráře Mušku z Kunratic vystěhovali někam do Zdebuzevce u Vlašimi. Vlajku od sestřiček jsem už nikdy neviděl.

Členy lidové strany – nyní KDU-ČSL – jsme s manželkou dodnes.

KAREL PŘIBYL

Pětaosmdesátiletý autor tohoto textu je jedním z už nemnoha lhoteckých pamětníků.

Na okno kostela ťuká malý andělíček.

Kristián má nového kamaráda.

Také máte spoustu práce? Musíte chodit do školy nebo do školky? A taky si musíte hrát s kamarády a sbírat kašánky a listy? A určitě už si chystáte teplý kabátek a pořádné botky, až začne ta opravdická, studená, bílá zima.

Představte si, děti, že se na Vás přiletěl podívat jeden zvědavý andělíček. Jednou zaťukal na okno u kostelíčka a tolik prosil, že se chce podívat na děti ze Lhotky, že mu pan farář otevřel. Andělíček chvilku

seděl na lavičce a potom uviděl schovaného Kristiána, a už to začalo. Hráli si na schovávanou a na honěnou tak dlouho, až spolu pěkně unavení usnuli pod kapradinou, která je úplně vpředu u oltáře.

Tak, děti, až přijdete do kostelíčka na Lhotku, buďte pozorné a pořádně se dívejte. Možná tam pod tou kapradinou uvidíte malého andělíčka s Kristiánem, jak spinkají. Kocourek Mourek je bude hlídat a dávat pozor, aby se jim nic nestalo.

Přeji vám krásné dny.
Váš Kri..., Kri...,
no přeci KRISTIÁN

Poznáte, děti, pět rozdílů?

Rubriku pro děti
připravila
Hana Stehlíková

OD ZAČÁTKU ŠKOLNÍHO ROKU, který Církevní mateřská škola (CMŠ) Studánka zahájila v Praze na Lhotce v kostele Panny Marie Královny míru, už uplynuly dva měsíce, a chlapečkové i holčičky se ve školce, jak dokazují obrázky, které uveřejňujeme, mimo jiné z podzimního sportovního odpoledne pro nejmenší (ale nejen pro ně), zorganizovaného tatínky, jaksepatří zabydleli.

Rodiče se každou třetí středu v měsíci v 17.30 hod. ve Studánce scházejí k modlitební chvíli a děti se už těší na dílnu s výrobou adventních věnců a na Mikulášský lampionový průvod. Adventní dílna je ve Studánce naplánovaná na sobotu 27. listopadu od 14 hodin. Lampionový průvod vyjde v pondělí 6. prosince v 17.15 od Základní školy (ZŠ) Angelova a o čtvrt hodiny později od kostela a od ZŠ Zárubova. Všechny tři průvody se v 18 hodin sejdou na zahradě CMŠ Studánka, kde bude připravený další program.

*(red)
Snímky z webu
CMŠ Studánka*

ZAHÁJENÍ VÝUKY NÁBOŽENSTVÍ

Na svátek svatých archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela ve středu 29. září začala letošní výuka náboženství pro děti v naší farnosti. Po tom, co se shromáždilo větší množství dětí s rodiči, jsme zahájili krátkou společnou modlitbou. Pak pan farář, P. Bedřich Vymětalík rozdělil děti podle věku do skupin k jednotlivým katechetům.

Hodiny výuky byly stanoveny takto:

Předškoláci středa 16.45–17.30 v kapli Božského Srdce Páně (H. Stehlíková).

1. třída středa 15.45–16.30 v sále sv. Václava (M. Šárková)

2. třída středa 16.45–17.30 v kostele (M. Šárková)

3. třída středa 15.45–16.30 v kuchynce jáhna (R. Cigánek).

4. a 5. třída středa 16.45–17.30 v sále sv. Václava (J. Klíngerová).

4. třída čtvrtek 15.45–16.30 v sále sv. Václava (M. Šárková).

(Setkání -náctiletých středa 18.30–20.00)

Příprava na první svaté přijímání bude probíhat od února 2011. První svaté přijímání takto připravených dětí se bude konat na druhou neděli velikonoční, která v roce 2011 připadne na 1. května. (rc)

VÁNOCE, VÁNOCE PŘÍCHÁZEJÍ...

Možná si řeknete, že v tuhle dobu je na takové zpívání ještě brzy, ale proč? Vždyť čas kvapí a celý advent se připravujeme na příchod Pána. Pokud se budete chtít trochu předvánočně naladit, nasát atmosféru a přijemnit si chvíle čekání, budete vítáni. Všechny děti, kluci i holky od pěti do patnácti let, v sobotu 4. prosince v sále sv. Václava mezi 10. a 15. hodinou. Budete si moct něco pěkného vyrobit, nazdobit perníček, zazpívat koledy a přitom třeba poznat nové kamarády. S sebou se určitě bude hodit něco k snědku. Budeme moc rádi, když se předem ohlásíte, abychom s Vámi mohli počítat, ale přijít můžete i jen tak.

Těší se na Vás

SKAUTKY Z ODDÍLU
DOBROMYSL
www.dobromysl.unas.cz

KOSTEL PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU

ADRESA

Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4-Lhotka
Telefon: 241 490 910, 241 490 913
E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz
Internet: http://lhotecka.farnost.cz
Bankovní spojení: číslo účtu 74 326 329, kód banky 0800 (Česká spořitelna);
ve zprávě pro příjemce prosíme vždy uvádět účel daru, např. provozní potřeby
nebo rekonstrukce oken apod., jako příjemce stačí uvést Královna míru.

DUCHOVNÍ

Farář P. Bedřich Vymětalík.
Jáhnové František Martinek a Radim Cigánek.

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

Neděle	8.00	10.00	18.30
Pondělí	8.00		
Úterý			18.30
Středa	8.00		
Čtvrtek	8.00		
Pátek		15.00	18.30
Sobota		16.00	

Mše upravená pro děti vždy poslední neděli v měsíci v 10 hodin.

Změny časů bohoslužeb podle ohlášení, zejména v květnu (májové pobožnosti), o hlavních prázdninách a v období hlavních církevních svátků.

VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

Každé úterý od 17.30 do 18.00 s výjimkou července a srpna a první pátek v měsíci při mši svaté v 15 a v 18.30 hod.

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ

Svátost křtu se zpravidla uděluje v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, na přání kterýkoliv jiný den. Je třeba se včas přihlásit.

Svátost oltářní při mši svaté dvakrát denně, na požádání i jindy.

Svátost pokání a smíření (zpověď) lze přijmout před každou mší, na požádání kdykoliv.

Svátost pomazání nemocných spolu s pokáním a přijetím Těla Páně je třeba ohlásit v sakristii, ve spěšném případě telefonicky. To platí i o Fakultní Thomayerově nemocnici v Krči, Domově duchodců v Sulické ulici a Sociálně ošetrovatelském centru v Zárubově ulici.

Svátost manželství je třeba domluvit tři měsíce předem.

DALŠÍ AKTIVITY V KOSTELE

Následující akce se konají, pokud není uvedeno jinak, od září do června.

Farní akademie od října do května obvykle druhá neděle v měsíci v 16.30 hod.

Vyučování náboženství od října do května ve středu od 15.30 do 17.15 hod., ve skupinách podle věku dětí.

Setkání -náctiletých ve středu v 18.45 hod. (mladší) a v pátek v 17 hodin (starší).

Setkání maminek s dětmi v úterý v 9 hod. jednou za dva týdny.

Čaj pro seniory a všechny, kdo nechtějí být sami, každou druhou sobotu v měsíci po odpolední mši svaté, tedy asi od 16.45 hod. v sále sv. Václava.

Možnost setkání se skupinou pro **pomoc potřebným** vždy první pátek v měsíci v 15.45 hod. v sále sv. Václava. Telefon: 222 963 854.

Chrámový sbor má zkoušku v úterý od 20 do 22 hod.

Farní knihovna v úterý od 17 do 18.30 hod.

FAKULTNÍ THOMAYEROVA NEMOCNICE V KRČI

Každou středu v 16 hod. mše svatá střídavě s bohoslužbou slova v nemocniční kapli sv. Václava.

DOMOV DŮCHODCŮ V SULICKÉ ULICI

Ve čtvrtek v lichém kalendářním týdnu mše svatá v 15 hod.

SOCIÁLNĚ OŠETŘOVATELSKÉ CENTRUM V ZÁRUBOVĚ UL.

Mše svatá první pondělí v měsíci v 9.30 hod.

Aktualizované údaje ve Farním příručníku nebo na internetu.